

Hand-out Leerdienst op zondag 7 januari 2018 - Het vaderschap van God

Onderwerp: Heid.Cat. zondag 9

Voorganger: ds. H. Russcher

In Zondag 9 wordt de schepping in een bijzin genoemd. Er staat niet: ik geloof in de schepping, of: ik geloof in de Schepper. Maar: ik geloof dat de Vader van Jezus Christus ook mijn Vader is. Het gaat dus over het vaderschap van God.

Voor mensen die God als Vader belijden is het wel een troost dat Hij de Schepper van hemel en aarde is. Als het uitdijend heelal, dat qua grootte en complexiteit ons bevattingsvermogen te boven gaat, voor Hem een vingeroefening is (Psalm 8), hoe groot is Hij dan die ik mijn Vader mag noemen?

God is op drie manieren Vader:

1. Hij is in de eerste plaats de Vader van Jezus Christus. Alleen via Hem leren wij de Vader kennen. 'Niemand komt tot de Vader dan door Mij' (Johannes 14). Los van Christus kunnen wij niet eens over God spreken. Dat leidt hooguit tot allerlei vormen van surrogaat-religie zoals het ietsisme. Maar wat heb je aan een naamloze afstandelijke god als de ambulance voorrijdt? Het is een zegen als je op de diepste momenten van het leven mag weten: ik geloof in God, de Vader van onze Heere Jezus Christus, Die om Christus' wil mijn God en Vader is. Aan Hem vertrouw ik mijn leven toe.
2. God is ook de Vader van alle schepselen. Ook al zet je God tussen haakjes, je komt nooit van Hem los. God doet geen afstand van zijn vaderrechten. Hij heeft recht op ieders leven en zal ons eenmaal ter verantwoording roepen over wat we met ons leven c.q. lichaam hebben gedaan. De bijbel geeft ons geen gedetailleerde informatie over hoe de wereld is ontstaan, maar is een appel op de lezer: mijn zoon, mijn dochter, geef Mij je hart!
Dit neemt niet weg dat het belangrijk is te belijden dat God Schepper is, tegenover allerlei theorieën van vroeger en vandaag: dualisme (de schepping is het werk van een andere god dan de Vader van Jezus Christus), pantheïsme (God en schepping vallen samen), evolutionisme (alles is product van toevallige processen). Ik ben geen product van het toeval maar uit Gods vaderhand voortgekomen.
3. God is in bijzondere zin de Vader van alle gelovigen. Wie in Christus geloven hebben macht (= volmacht) ontvangen kinderen van God te worden. Jezus werd door zijn eigen Vader verlaten aan het kruis om mij, afvallig kind, weer aan zijn hart te drukken. Ik mag om Jezus' wil God *Abba*, Vader noemen. In die aanspraak uit zich vertrouwen en geborgenheid maar ook eerbied en bereidheid tot radicale gehoorzaamheid. Weet dus wat je doet wanneer je God je Vader noemt! Als Vader zal God ook al zijn vaderplichten aan mij vervullen: mij van alle nooddrift verzorgen. Nooddrift is niet wat je verlangt maar wat je nodig hebt. Vader laat mij nooit tekort komen. Zelfs met het kwaad in dit leven weet Hij raad. Het wordt niet weggewerkt – nog niet, maar in zijn oneindige creativiteit weet God het kwaad te 'bekeren'. Zodat het meewerkt aan mijn behoud.

God als Vader aanroepen is een voorrecht voor alle gelovigen. In Gods huisgezin mogen ook de kleinste kinderen Vader zeggen. We reserveren de Vadernaam ook niet voor de hoogtepunten van het geestelijk leven. Jezus sprak God als Vader aan juist in de moeilijkste momenten en in de bitterste strijd. Daarom mogen ook wij door Hem met diep ontzag en in kinderlijk vertrouwen God met die Naam aanroepen waarin Hij het meest verheerlijkt wordt: *Abba*, Vader!

Om verder over na te denken / door te praten:

1. Wat roept de vadernaam van God bij u aan (positieve / negatieve) gevoelens op?
2. Wat betekent het vaderschap van God voor de manier waarop wij ons vaderschap uitoefenen?